

Gabrijel Kruhek

(Bočaki, 22. siječnja 1922. — Konjščina, 9. rujna 1999.)

Branko SVIBEN

Zagreb, Sesvetska 15

Marljivi zagorski nogometni djelatnici ostali su bez još jednog agilnog i nesebičnog, na široko poznatog misionara nogometnog športa. Vijest o smrti Gabrijela Kruheka rastužila je sve ljubitelje ovog najmasovnijeg športa u cijelom Hrvatskom Zagorju, jer malo ima mjesta u Zagorju, od Zaprešića do Varaždina, u koje nije Gabrek (kako su ga svi znanci od milja zvali) dolazio sa svojim nogometašima.

Naša zemlja obiluje športskim zanesenjacima, ipak, veoma je rijetko moguće upoznati ličnost poput Gabreka, čovjeka koji je cijeli svoj život posvetio popularizaciji nogometa, koji je uvijek bio spreman vlastite interese i interese svoje porodice podrediti unapređenju nogometnog športa.

Rođen je i djetinjstvo proveo u malom zagorskom mjestu Bočaki, nedaleko Konjščine, u kojem je djelovao Hrvatski sokol, osnovan već 1922. godine. Zahvaljujući brzom razvoju športa u cijeloj zemlji, *Sokol* dopunjuje svoj standardni tjelovježbovni program s drugim športskim disciplinama, pa tako i s nogometom. Već 1928. godine *Sokol* se uključuje u natjecanja nogometnih klubova susjednih općina, primjerice sa *ŠK Oštrcem* iz Zlatara, koji je osnovan 1922. godine, s *NK Gajem* iz Maća, osnovanim 1923. godine, *ŠK Zrinskim* iz M. Bistrice, osnovanim 1928. godine, te kasnije *Tomislavom* i *Mladosti* i drugim do tada osnovanim klubovima u zagorskoj regiji. Nogometni klub *Sokol* djeluje s manjim prekidima do 1945. godine, ali iskra ljubavi i nakon dužih prekida, ne prestaje tinjati među stanovnicima Konjščine. Naprotiv, ona se kod

UDK 796.332:929 Kruhek, G.

mnogih dječaka i mladića rasplamsava u vatrenu ljubav, a posebno je zahvatila darovitog dječaka Gabrijela. Po završenoj osnovnoj školi Gabrijel odlazi u Zagreb na naukovanje. Za vrijeme boravka u Zagrebu, iako u teškim uvjetima, redovito dolazi na sve utakmice svog omiljenog kluba u kojem postaje jedan od boljih igrača.

Nakon II. svjetskog rata 1945. godine preživjeli igrači *Sokola*, a među njima i Gabrijel, osnivaju *FD Rudar* kojeg odmah registriraju u Nogometnom odboru u Varaždinu (kasnije Nogometni centar *FISAH-a* Varaždin), i 1946. godine uključuju klub u Varaždinsku međuopćinsku ligu.

Gabrijel je u to vrijeme zaposlen u Zagrebu gdje je osnovao i obitelj, ali on još uvijek odlazi na sva natjecanja u Konjščinu. Ljubav prema klubu bila je toliko jaka, da usprkos protivljenju obitelji, prijatelja i znanaca napušta Zagreb i seli u Konjščinu gdje se u cijelosti posvećuje klubu. Za kratko vrijeme postaje glavni pokretač svih aktivnosti. U to vrijeme još uvijek igra na svim utakmicama, ali obavlja i druge poslove. On animira nove članove pa u tu svrhu pokreće sve promidžbene akcije, komunicira s nadležnim nogometnim organizacijama, brine o prikupljanju financijskih sredstava, a povremeno,

kada je to potrebno, obavlja i dužnost trenera. Vječito pomankanje financijskih sredstava zadržavalo je dodatne brige vodstvu kluba. Stanje u klubu naročito se pogoršalo nakon likvidacije Konjščinskih rudokopa 1954. godine. Da bi spasili klub od propasti, rukovodstvo mu mijenja naziv u *NK Radnik*, vjerujući da će se sindikat i druge društveno-političke organizacije više angažirati na sufinanciranju kluba. Među-

Momčad *NK Sloge* iz Konjščine u 1974. godini; slijeva stoje: J. Kralj, M. Čiček, I. Stenić, J. Fijan, B. Slukan, D. Čopor, I. Kosovec, D. Kruhek i G. Kruhek. Čuče: J. Kosovec, I. Mikšaj, Z. Medar, D. Brleković. Trojica prisutnih na fotografiji s lijeve strane koji nisu u dresovima nepoznati su navijači.

tim, ubrzo se pokazalo da to nije bilo najsretnije rješenje. Postalo je jasno da se pomoć jedino može očekivati od stanovništva, pa se već 1955. godine mijenja naziv u NK *Sloga* koji naziv klub i danas nosi. Ime kluba se promijenilo, ali teškoće su ostale nepromijenjene. Kada su mnogi poklekli pred tim teškoćama, Gabrijel je nastavio bitku za spas kluba. U aktivnost kluba uključio je cijelu obitelj, a sretna okolnost bila je to, što se s istim žarom u akcije kluba uključio još jedan mještанин. Bio je to Marijan Kordelj, čiji sin Ivan i danas vodi taj klub. Klub je od 1955. godine do danas doživio brojne uspone i padove. Bilo je vremenskih razdoblja kada se nije mogao platiti prijevoz igrača na natjecanje u susjedno selo. Mještani su pomagali klub, ali to nije moglo pokriti troškove tada već skupih ligaških natjecanja. Ne rijetko su si igrači sami plaćali prijevoz i nabavljali potrebne rekvizite.

Vrijedi posebno istaći da je Gabrijel bio jedan od onih koji su posebnu brigu posvećivali mlađim članovima bez težnje za ostvarenjem velikih natjecateljskih rezultata. Glavni cilj u klubu bio je uključiti što veći broj dječaka i mladića te na njih kroz treninge i natjecanja utjecati na stvaranje onih navika koje će doprinjeti zdravom načinu življenja. Mnogi igrači koji su stasali u *Slogi* odlazili su u klubove viših razreda, kao na primjer B. Korenić, V. Kosovac, B. Adroić, B. Škrlec, Ž. Gorički, Z. Čopor i mnogi drugi.

Unatoč toj orijentaciji klub je imao i natjecateljskih uspjeha i u prvenstvenim i u prijateljskim natjecanjima. U Varaždinsko-zagorskoj ligi *Sloga* je veoma često bila pri vrhu tablice, a u sezoni 1970/1971. osvojila je prvo mjesto s 24 boda ispred *Mladosti* (M. Bistrica) koja je imala 16 bodova.

Posebno zapažen uspjeh *Sloge* bio je u Kupu iste zagorske regije 1973. godine kada je savladala sve svoje protivnike, a u finalnoj utakmici pobijedila NK *Matija Gubec* (Gornja Stubica) s rezultatom 3:2 i tako osvojila pokal "Matija Gubec".

Klub je imao i brojne druge uspjehe na prvenstvenim i prijateljskim natjecanjima, ipak najveći uspjeh očituje se u redovnom djelovanju nogometnih škola u kojima je obično vježbalo po dvadesetak dječaka.

Gabrijel Kruhek aktivno je djelovao do 1994. godine kada ga je bolest toliko savladala da više nije mogao obavljati sve one poslove koje je ranije obavljao. Međutim, on je i dalje bio prisutan u svim akcijama kada mu je to bolest dopuštala. Mjesec dana prije smrti, već potpuno iscrpljen od teške bolesti, zamolio je kćer da ga barem pola sata odveze na igralište gdje je igrala *Sloga*. Bila je to za njega posljedna utakmica.

Okrutna, teška i dugotrajna bolest konačno je 9. rujna 1999. godine slomila tog inače neslomljivog u cijelom Zagorju omiljenog i veoma zaslužnog športskog dje-latnika.

IZVORI I LITERATURA

1. Dokumentacija obitelji G. Kruhek, Konjščina, Zagrebačka 14.
2. *Sto godina nogometa u Hrvatskoj*.
3. *Četrdeset godina športa u Mariji Bistrici*.
4. *Vjesnik* od 25. lipnja 1973.
5. *Sportske novosti i Narodni sport*, više brojeva od 1945. do 1985.
6. Intervju s Ivanom Kordeljem, predsjednikom NK *Sloga*, Konjščina, Ivica Gluhaka 15; Brankom Korenićem, Zagreb, Pasarićeva 18; Draganom Kruhekom, Konjščina, Zagorska 7 i Ljerkom Kruhek, Konjščina, Zagrebačka 14.

Gabrijel Kruhek — An Unbreakable Soccer Enthusiast

Gabrijel Kruhek /b. 1922, d. 1999/ started playing soccer as a schoolboy in the town of Konjščina /Hrvatsko Zagorje region/. All his life he dedicated to soccer. He was a player, a coach, an official in his club that changed name for several times /*Rudar*, *Radnik* and *Sloga*/. Gabrijel Kruhek also formed a soccer school where he educated a lot of soccer players who were very successful. His club was relatively successful in local competitions but the main aim of the club was to engage the youth for recreative sports activity. The difficult sickness prevented him to continue the sports activities that was a great loss for the whole region.